

"Ik nam de uitnodiging aan"

Oscar Migueles schrijft over de vreugde die hij ontdekte in vriendschap: "Als je betrokken bent bij iets goeds, nodig je de mensen uit om wie je geeft."

30-11-2023

In mijn jeugd was ik gericht op dezelfde dingen als andere mensen van mijn leeftijd: studeren en sporten. Ik studeerde kinesiologie aan de *Universidad Católica del Maule* (Chili) en ontmoette Rodrigo, die heel anders was dan ik. Ik was

erg rusteloos en impulsief, terwijl hij kalm en bedachtzaam was. Ik heb zijn advies altijd gewaardeerd. We voltooiden onze studies en gingen in hetzelfde vakgebied werken.

Tegenwoordig geven we allebei les aan de Universidad de los Andes en ik werk ook in de universiteitskliniek.

Op een dag nodigde Rodrigo me uit om deel te nemen aan bijeenkomsten voor christelijke vorming, de zogenaamde kringen. Ik had het spirituele deel van mijn leven verwaarloosd en ik voelde me wat ondervoed op dat gebied, in tegenstelling tot het professionele, academische of atletische deel van mijn leven. Dus nam ik de uitnodiging aan.

Tijdens een van deze bijeenkomsten bespraken we het idee, dat niet alles binnen de menselijke controle ligt. We kunnen streven naar controle, maar er is altijd wel iets dat we niet

kunnen beheersen en waar we onder lijden. Dat is waar God om de hoek komt kijken en ons de genade geeft om moeilijkheden aan te kunnen. Het enige wat Hij van ons vraagt is dat we Hem vertrouwen.

Ik had al 15 jaar een relatie zonder te trouwen. Deze discussie hielp ons om de volgende stap te nemen en te trouwen. We begrepen dat als we zouden wachten tot alles onder controle was, we ons nooit ergens toe zouden verbinden. Het was een eenvoudige maar effectieve reflectie.

De tijd verstreek. Ik had een aantal sacramenten nog niet ontvangen, waaronder het vormsel, maar ik zag een aankondiging op de universiteit waarop stond: "Als je een sacrament wilt ontvangen (doopsel, eerste communie of vormsel), bel dan met het studentenpastoraat". Dat was mijn kans. Ik belde het studentenpastoraat en ze zeiden dat

ik mijn vormsel bij hen kon doen, dat het niet alleen voor studenten was. Ik belde Rodrigo en vroeg of hij mijn peetoom en catechist wilde zijn. Hij stemde natuurlijk toe.

Ik herinner me dat Rodrigo, toen hij me uitnodigde om christelijke vorming te krijgen, tegen me zei: "Als je bij iets goeds betrokken bent, nodig je de mensen om wie je geeft uit." Sinds dat moment zijn er negen jaar voorbij gegaan en als ik om wat voor reden dan ook niet naar die vormingsbijeenkomsten ga, mis ik ze. Ze hebben me geholpen te kalmeren, rustiger te zijn en een vriendelijkere kijk op het leven te hebben.

Voor mij is vriendschap dus enorm belangrijk geweest; een vriendschap die zich, dankzij God, ook heeft geopend naar het spirituele rijk.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/ik-nam-de-uitnodiging-aan/>
(23-3-2026)